II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/1455

av den 11 april 2022

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav för värdepappersföretag baserade på fasta omkostnader

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 ([1]), särskilt artikel 13.4 fjärde stycket, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på att inte alla värdepappersföretag omfattas av kravet på reviderade räkenskaper bör regler som specificerar det kapitalbaskrav för värdepappersföretag som baseras på fasta omkostnader göra det möjligt för värdepappersföretag att även beräkna kravet baserat på fasta omkostnader på grundval av icke reviderade räkenskaper i fall där värdepappersföretagen inte omfattas av kravet på reviderade räkenskaper. Om de reviderade räkenskaperna inte omfattar en period på tolv månader bör värdepappersföretaget dessutom göra en beräkning för att få fram ett motsvarande årligt belopp, för att säkerställa överensstämmelse med kravet i artikel 13.1 i förordning (EU) 2019/2033.

(2) Med tanke på att skillnaden mellan brutto- och nettovinsten med avseende på ett företags finansiella ställning utgörs av de fasta kostnaderna för att driva företagets verksamhet, bör det avdrag från värdepappersföretagets totala kostnader för de anställdas, styrelseledamöternas och delägarnas vinstandelar som avses i artikel 13.4 i förordning (EU) 2019/2033 förstås som en hänvisning till nettovinsten.

(3) Eftersom utbetalning av bonusar och annan ersättning till personalen kan skjutas upp och följa olika avtalsstrukturer, bör dessa bonusar och annan ersättning dessutom anses vara beroende av nettovinsten om detta inte skulle ha någon inverkan på företagets kapitalställning, antingen på grund av att betalningar redan gjorts eller på grund av att det i avsaknad av nettovinst inte föreligger någon betalningsskyldighet.

(4) Värdepappersföretag ska ta med tredje parts fasta kostnader i beräkningen av sina totala kostnader. Om dessa kostnader inte uppstår fullt ut för värdepappersföretagens räkning bör de dock inkluderas upp till det belopp som kan hänföras till värdepappersföretaget.

([1]) EUT L 314, 5.12.2019, s. 1.

(5) Inte alla värdepappersföretag använder International Financial Reporting Standards och det finns skillnader mellan tillämpliga redovisningsstandarder vad gäller' beräkningen av de totala kostnaderna. De delar som värdepappersföretagen drar av från de totala kostnader som används vid beräkningen av det krav som baseras på fasta omkostnader bör specificeras ytterligare, utöver dem som föreskrivs i artikel 13.4 i förordning (EU) 2019/2033, för att säkerställa jämförbarhet vid beräkningen av det krav som baseras på fasta omkostnader.

(6) I enlighet med särdragen i råvaru- och utsläppsrättshandlarnas verksamhet bör råvaru- och utsläppsrättshandlare dra av råvarurelaterade kostnader från de totala kostnader som används vid beräkningen av deras fasta allmänna omkostnader.

(7) Om ett värdepappersföretag som är en marknadsgarant avvecklas upphör det att tillhandahålla sina marknadsgaranttjänster och tar därmed inte längre ut de transaktionsavgifter som det normalt tar ut när det tillhandahåller dessa tjänster. Dessa avgifter bör därför undantas från de totala utgifter som används för att beräkna kravet på fasta omkostnader. Samtidigt kan marknadsgaranten vid en avveckling behålla ett lager av värdepapper som den normalt använder i sin marknadsgarantverksamhet. Om detta lager likvideras skulle det ge upphov till transaktionsavgifter som bör ingå i de totala utgifter som används för att beräkna det krav som baseras på fasta omkostnader.

(8) Fasta omkostnader kan utvecklas i ungefär samma takt som värdepappersföretagets verksamhet och bör i så fall inte betraktas som väsentliga ändringar i den mening som avses i artikel 13.2 i förordning (EU) 2019/2033. Det kan dock finnas omständigheter där förändringar, såsom ändringar av affärsmodell eller fusioner och förvärv, kan äga rum och leda till betydande variationer i de beräknade fasta omkostnaderna. Därför bör det i regler som specificerar det kapitalbaskrav för värdepappersföretag som baseras på fasta omkostnader fastställas objektiva tröskelvärden baserade på de beräknade fasta omkostnaderna i syfte att specificera begreppet väsentlig ändring.

(9) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen efter samråd med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

(10) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om förslaget till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna samt begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beräkning av det krav som baseras på fasta omkostnader

1. Vid tillämpning av artikel 13.1 i förordning (EU) 2019/2033 ska de ”siffror som beräknats enligt tillämpliga redovisningsramar” avse siffror i ett värdepappersföretags senaste reviderade årsredovisning efter vinstutdelning eller årsbokslut om värdepappersföretagen inte omfattas av kravet på reviderad årsredovisning.

2. Om värdepappersföretagets senaste reviderade räkenskaper inte omfattar en tolvmånadersperiod ska värdepappersföretaget dividera de belopp som anges i dessa räkenskaper med antalet månader i räkenskaperna och därefter multiplicera resultatet med tolv för att få fram ett årligt belopp.

3. Vid tillämpning av artikel 13.4 första stycket led b i förordning (EU) 2019/2033 ska anställdas, styrelseledamöters och delägares vinstandelar beräknas på grundval av nettovinsten.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

4. Vid tillämpning av artikel 13.4 första stycket led a i förordning (EU) 2019/2033 ska bonusar till personalen och annan ersättning anses vara beroende av värdepappersföretagets nettovinst under respektive år om båda följande villkor är uppfyllda:

a) Bonusar till personalen eller annan ersättning som ska dras av har redan betalats ut till de anställda under det år som föregår utbetalningsåret, eller utbetalningen av personalbonusar eller annan ersättning till de anställda kommer inte att påverka företagets kapitalställning under det år då betalningen görs.

b) När det gäller innevarande och kommande år är företaget inte skyldigt att bevilja eller fördela ytterligare bonusar eller andra utbetalningar i form av ersättning, såvida det inte gör en nettovinst under det året.

5. Om tredje parter, inbegripet anknutna ombud, ådragit sig fasta utgifter för värdepappersföretagens räkning som inte redan ingår i de totala utgifterna i de årsredovisningar som avses i punkt 1, ska dessa fasta utgifter läggas till värdepappersföretagets totala utgifter. Om det finns en uppdelning av den tredje partens utgifter ska värdepappersföretaget till det belopp som representerar de totala utgifterna endast lägga till den andel av de fasta utgifterna som avser värdepappersföretaget. Om en sådan uppdelning inte är tillgänglig ska värdepappersföretaget till det belopp som representerar de totala utgifterna endast lägga till sin andel av den tredje partens utgifter enligt värdepappersföretagets affärsplan.

6. Utöver de poster för avdrag som avses i artikel 13.4 i förordning (EU) 2019/2033 ska även följande poster dras av från de totala utgifterna, om de ingår i de totala utgifterna i enlighet med den relevanta redovisningsramen:

a) Avgifter, förmedlingsavgifter och andra avgifter som betalas till centrala motparter, börser och andra handelsplatser och mellanhänder i syfte att utföra, registrera eller cleara transaktioner, endast om de direkt övervältras på och debiteras kunder. Dessa ska inte omfatta pålagor och andra avgifter som är nödvändiga för att behålla medlemskap eller på annat sätt uppfylla finansiella skyldigheter avseende förlustdelning gentemot centrala motparter, börser och andra handelsplatser.

b) Ränta som betalas till kunder på kundmedel, om det inte finns någon skyldighet av något slag att betala sådan ränta.

c) Utgifter för skatter som förfaller till betalning i förhållande till värdepappersföretagets årliga vinst.

d) Förluster från handel för egen räkning med finansiella instrument.

e) Betalningar i samband med avtalsbaserade resultatöverföringsavtal enligt vilka värdepappersföretaget är skyldigt att efter upprättandet av sin årsredovisning överföra sitt årsresultat till moderföretaget.

f) Betalningar till en fond för allmänna risker i bankrörelse i enlighet med artikel 26.1 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([3]).

g) Kostnader för poster som redan har dragits av från kapitalbasen i enlighet med artikel 36.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Utöver de poster som förtecknas i första stycket får marknadsgaranter enligt definitionen i artikel 4.1 led 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ([4]) också dra av följande belopp (A):

$A = B - 4 \times C$, där:

$B =$ transaktionsavgifter som betalas av marknadsgaranten för transaktioner för vilka marknadsgaranten tillhandahåller marknadsgarantverksamhet (årligt belopp), om dessa avgifter inte direkt har övervältrats på och debiterats kunderna,

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

C = transaktionsavgifter som skulle uppstå vid försäljning av en värdepappersportfölj som motsvarar det största lagret av värdepapper vid dagens slut som innehas av marknadsgaranten under det föregående året.

Artikel 2

Beräkning av kravet på fasta omkostnader för råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare

Råvaruhandlare och utsläppsrättshandlare får dra av utgifter för råvaror när ett värdepappersföretag handlar med derivat av den underliggande råvaran.

Artikel 3

Begreppet väsentlig ändring

En väsentlig ändring som avses i artikel 13.2 i förordning (EU) 2019/2033 ska anses ha ägt rum om något av följande villkor är uppfyllt:

a) en förändring, antingen i form av en ökning eller en minskning av företagets affärsverksamhet, vilket leder till en förändring på 30 % eller mer av företagets beräknade fasta omkostnader för innevarande år.

b) en förändring, antingen i form av en ökning eller en minskning av företagets affärsverksamhet, vilket leder till förändringar i företagets kapitalbaskrav baserat på beräknade fasta omkostnader för innevarande år som uppgår till eller överstiger 2 miljoner euro.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 april 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande